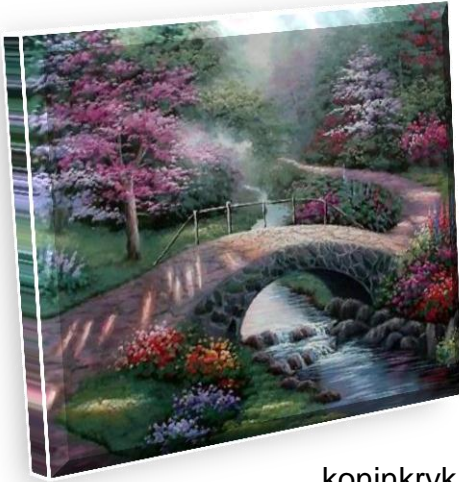

Voordat ons oor Sleutel 2 begin gesels vandag, wil ek graag iets met jou deel oor die reeks waarmee ons tans besig is. Die hele reeks handel

oor die dinge wat ons wens Jesus liever nooit gesê het nie. Met hierdie dinge wat Jesus gesê het, is Hy as te ware besig om vir ons 'n ideaal te skep. Dis is soos 'n kunstenaar wat besig is om sy droom van hoe hy die werklikheid sou wou gehad het, te skilder. Verbeel jou 'n idilliese (volmaakte) toneel langs 'n waterstroom op die skilderdoek van die kunstenaar. Dit is 'n beeld van sy ideaal wat hy vir ons skilder. Die realiteit waarin hy egter leef is baie anders as dit wat ons op die skilderdoek sien. Jesus se hele lewe was gewy daaraan om vir ons die ideaal van God se koninkryk te skilder. Die skilderdoek – die evangelie! Hierdie reeks daag ons uit om 'n paar dinge te doen:

1. Die ideaal van God se koninkryk op die skilderdoek van die Evangelie te sien.
2. Die realiteit waarin ons leef nuut te bedink in relasie tot die ideaal van God se koninkryk.
3. Mee te werk aan die *realisering van die ideaal* wat vir ons geskilder word deur die groot Kunstenaar.
4. Die uitdaging om radikaal anders as die wêreld te leef te aanvaar, ons kruise op te neem en saam met Jesus op pad te wees.

Met dit in ons agterkoppe, kan ons nou die uitdaging tot 'n toegewyde lewe aan God bedink.

SLEUTEL 2: LEEF NEDERIG TOEGEWY AAN JESUS

Richard Osmer is 'n baie gewilde Praktiese Teoloog. Hy is sekerlik mees bekend vir sy bydrae tot die antwoord op die vraag: “wat is die taak van Praktiese Teologie”. Hy meen dat daar vier belangrike take is. Om Sleutel 2 van ons reeks te begin uitpak, gaan ons van twee van hierdie take gebruik maak. Die eerste is die “deskriptiewe taak” – hier kyk ons na die huidige stand van sake. Met ander woorde: “hoe *is* dit?”. Sy derde taak (ons tweede) is die “normatiewe taal” – hier kyk ons na die ideaal of na die “hoe *behoort* dit te wees” vraag. Kom ons vra daarom dié twee vrae vandag. As dit kom by toewyding (*commitment*) aan God-Drie-Enig –

1. Hoe is dit nou?

Iemand het eendag die volgende geskryf – ek dink dit is baie lelik, maar tog akkuraat t.o.v. hoe baie mense baie keer oor God voel:

I would like to buy \$3 worth of God, please.
Not enough to explode my soul or disturb my sleep,
but just enough to equal a cup of warm milk
or a snooze in the sunshine.
I don't want enough of God to make me love a black man
or pick beets with a migrant.
I want ecstasy, not transformation.
I want warmth of the womb, not a new birth.
I want a pound of the Eternal in a paper sack.
I would like to buy \$3 worth of God, please.

Dis skokkend. Dis hartseer. In 'n mate... ook waar van my en jou! Ons is so baie geneig daartoe om God as 'n troosmiddel te gebruik. Om van God afhanklik te wees, slegs in "ek-weet-nie-meer-nie" tye. Verder is God en Sy koninkryk maar net nog 'n saak op ons daaglikse agenda en die tyd wat ons saam met Hom spandeer, 'n merkbare blokkie op ons "to-do" lysie. Ons laat God se inspraak op ons lewens slegs toe in-sovêr ons die mate daarvan kan bepaal en beheer. I would like to buy \$3 worth of God, please.

2. Hoe behoort dit te wees?

Lukas vertel vir ons van 'n radikale oomblik toe Jesus en Sy dissipels op pad was Jerusalem toe, waar Hy sy "menslike" taak op aarde sou volbring. Hoofstuk 9 vers 57-62 vertel van drie manne wat graag vir Jesus wou volg en dissipels van Hom wou word. Elkeen wou egter eers afhandel met hul persoonlike sake alvorens hulle Jesus sou begin volg. Jesus se reaksie teenoor hierdie drie kom eintlik ongevoelig en kwaai voor, maar dit wys net vir ons hoe sterk Jesus oor die saak van toewyding voel. Die mans moes hoor:

"Iemand wat die hand aan die ploeg slaan en aanhou omkyk na wat agter is, is nie geskik vir die koninkryk van God nie."

Ons sou dit in moderne taal kon vertaal soos volg:

"'n Chirurg met sy snymes in die hand, wat gedurig omkyk na wat agter hom gebeur terwyl hy opereer, is nie werd om 'n Chirurg te wees nie."

Kan jy jou dié konsternasie indink? Dit maak mos nie sin nie. Net so is dit in die koninkryk van God. Die koninkryk van God is die saak waarvoor ons leef en waarna ons streef. Om dit te doen, moet ons Jesus volg. Nee, kom ons sê eerder: om dit te doen, moet ons slegs vir Jesus volg. Nie ons eie agendas nie. Om Jesus te volg vra dat ons 100% op Hom gefokus sal leef. Dit vra dat ons sal afstand doen met die dinge (of mense) wat ons aandag van Hom af wegrokkel. Dit vra dat ons onself en

ons “eie-ekkingheid” moet laat sterf. Selfs Jesus het nie gekom om sy eie wil te doen nie, maar die wil van God die Vader. James Calvert is vir ons ’n baie mooi voorbeeld van hoe dit lyk om in jouself te sterf. Hy het as jong man na die Fiji-eilande vertrek om daar te gaan sendingwerk doen onder ’n klomp kannibale. Die kaptein van die skip waarmee hy op reis was, het hom probeer afraai van sy sending. Die kaptein het gesê dat die klomp kannibale verseker die oorsaak sal wees dat hy sy lewe verloor as hy onder hulle gaan probeer sendingwerk doen. Sy antwoord aan die kaptein? “Ek het al gesterf voor ek gekom het.” Calvert het sy lewe in toewyding aan God afgelê. DIT is dissipelskap. DIT is die tipe karakter wat Jesus in Luk. 9:57-62 van ons vra. Wat ’n uitdaging nê?

Het jy al ten spyte van al jou eie drome, ideale en planne, jou lewe in toewyding aan God neergelê?

Dink bietjie oor die volgende vrae in die week wat kom:

- Waarom het jy sekere mense lief, maar ander nie?
- Waarom smag jy na die koninkryksdroom, maar is jy te bang om jou hand uit te steek en dit te vat?
- Waarom hou jy terug? Wat hou jou terug?

Die opdrag en oproep is duidelik – **“lê jou lewe vir My neer!”**

En van my inspirasies is Dave Gibbons. In sy boek “The monkey and the fish”, begin hy een van sy hoofstukke met dié woorde:

“Ons is te bang om die Bybel te lees – ons is bang dit dwing ons tot ’n nuwe menswees.”

Is dit dalk wat ons terughou?